

Życie proroka Elizeusza

Dla dzieci i serc, które kochają Boga

DEDYKACJA

Naszemu Panu i Bogu Wszechmogącemu,

który podarował nam swoje Słowo – doskonałe i prawdziwe – i prowadził nas krok po kroku, abyśmy mogli dzielić się tymi opowiadaniem, które umacniają wiarę i napełniają serce nadzieją. Jemu niech będzie cała chwała, bo nic z tego nie byłoby możliwe bez Jego łaski.

Dla Austina, Jacoba i Daniela,

trzech chłopców umiłowanych przez Boga, którzy żyją ze spektrum autyzmu (TEA). To nie jest ograniczenie, lecz piękne błogosławieństwo, poprzez które Pan objawia jedną ze swoich najczystszych i najjaśniejszych cech – miłość. W ich wyjątkowym sposobie odczuwania, patrzenia i obejmowania życia Bóg przypomina nam, że Jego miłość ma wiele form, a każda z nich jest doskonała i pełna światła.

Dla wszystkich dzieci na świecie,

a szczególnie dla każdego dziecka ze specjalnymi potrzebami. Jesteście cennymi skarbami nieba, stworzonymi z celem, pięknem i nieskończoną wartością. Niech te strony pomogą wam poczuć, że Bóg idzie razem z wami, troszczy się o was i kocha was głęboko – takimi, jakimi jesteście – bo zostaliście cudownie stworzeni Jego ręką.

„Umiowałem cię miłością odwieczną, dlatego tak długo okazywałem ci łaskę.”

— Jeremiasza 31:3

Życie proroka Elizeusza

Dla dzieci i serc, które kochają Boga

Prorok Elizeusz był wyjątkowym człowiekiem, którego Bóg wybrał, aby pokazać swój miłość, swoją moc i swoją opiekę nad swoim ludem. W tej serii krótkich rozważań poznamy krok po kroku, jak Bóg używał Elizeusza, aby czynić wiele cudów pełnych dobroci, nauki i nadziei.

Dzięki tym historiom odkryjesz, że:

Bóg słucha nas, gdy mamy potrzeby — tak jak słuchał wdów, dzieci i rodzin w czasach Elizeusza.

Bóg troszczy się o nas nawet w trudnych chwilach, tak jak chronił Elizeusza i jego sługę rydwanami ognia.

Bóg może czynić wielkie i małe cuda — rozmnażać oliwę, uzdrawiać ludzi czy nawet przywracać do życia.

Bóg działa przez zwykłych ludzi — takich jak Elizeusz, skromny i posłuszny — aby pokazywać swoją moc i swoją miłość.

Każda historia uczy nas czegoś praktycznego: posłuszeństwa, zaufania, dzielenia się, mówienia prawdy, pomagania innym i modlitwy.

W tych rozważaniach znajdziesz:

Werset kluczowy, aby uczyć się Słowa Bożego.

Prostą historię, opowiedzianą specjalnie dla ciebie.

Naukę, którą możesz zastosować w codziennym życiu.

Modlitwę, aby rozmawiać z Bogiem i zapraszać Go do swojego serca każdego dnia.

Uroczą ilustrację, która pomoże ci wyobrazić sobie historię z radością.

Obrazek do pokolorowania, abyś mógł przypomnieć sobie i przemyśleć lekcję, której się nauczyłeś.

Naszą modlitwą, kochane dziecko, jest to, aby podczas czytania każdego rozważania twoje serce coraz lepiej poznawało Boga, twoja wiara rosła, a ty odkrywał, że Pan także chce używać ciebie, aby czynić dobro i nieść światło innym.

Bo ten sam Bóg, który był z Elizeuszem... jest także z tobą dziś!

Eliasz woła Elizeusza

Werset kluczowy: „I Eliasz, idąc obok niego, zarzucił na niego swój płaszcz.” — [1 Królewska 19:19b](#)

Drogi dziecko, czy słyszałeś kiedyś o Elizeuszu? Posłuchaj, co mówi nam Słowo Boże... Prorok Eliasz był bardzo szczególnym sługą Boga. Pewnego dnia Pan powiedział mu, żeby poszukał młodego człowieka o imieniu Elizeusz, ponieważ to on miał kontynuować jego pracę dla Pana.

Elizeusz pracował wtedy w polu. Miał dwanaście par wołów — to znaczy, że był silny i bardzo odpowiedzialny! Gdy orał ziemię, nagle pojawił się Eliasz. Nie powiedział zbyt wiele. Po prostu przeszedł obok niego i zarzucił na niego swój płaszcz. Ten gest był bardzo ważny — oznaczał, że Bóg powołuje Elizeusza, by został prorokiem.

A co zrobił Elizeusz? Zostawił woły, pobiegł za Eliaszem i powiedział, że chce iść z nim! Ale najpierw wrócił do domu, przygotował specjalny posiłek, pożegnał się z rodziną... i już nigdy nie wrócił do swojego dawnego życia. Od tego dnia towarzyszył Eliaszowi i służył Panu z całego serca.

Z tej historii uczymy się, że... Bóg także powołuje dzieci. Czasem nie mówi wielkimi słowami, ale przez małe rzeczy: cichy głos w sercu, pragnienie modlitwy, chęć czytania Biblii lub pomagania w kościele.

Kiedy Bóg cię woła, drogie dziecko, odpowiedz tak jak Elizeusz — z posłuszeństwem. Zostaw wszystko, co oddala cię od Niego, i idź za Panem. Bóg pragnie, by powstałi nowi słudzy, którzy kochają Jego obecność i Jego drogi bardziej niż cokolwiek innego.

Modlitwa:

Panie, jeśli mnie wołasz, chcę odpowiedzieć. Pomóż mi być jak Elizeusz — posłusznym i odważnym. Chcę iść za Tobą z całego serca, zostawić to, co Ci się nie podoba, i służyć Ci każdego dnia. Dziękuję, że myślisz o mnie w swoim dziele. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach tę historię, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz otrzymuje podwójną porcję

Werset kluczowy: „Proszę, niech spocznie na mnie podwójna część twojego ducha.”
— [2 Królewska 2:9](#)

Elizeusz z całego serca towarzyszył swojemu nauczycielowi, prorokowi Eliaszowi. Nie oddalał się od niego, ponieważ wiedział, że Bóg wkrótce zabierze Eliasza do nieba.

Gdy szli razem, Eliasz zapytał Elizeusza: — Co chcesz, żebym dla ciebie uczynił, zanim zostanę zabrany?

Elizeusz nie poprosił o bogactwo, sławę ani władzę. Poprosił o coś wyjątkowego:— O podwójną część ducha, który jest w tobie.

Eliasz odpowiedział: — Trudnej rzeczy zażądałeś. Jeśli zobaczysz mnie, gdy będę zabrany, staniesz się tak, jak powiedziałeś.

I nagle pojawił się ognisty rydwan z końmi ognistymi, który oddzielił ich od siebie. Eliasz wstąpił do nieba w wicherze, a Elizeusz to zobaczył! Wtedy podniósł płaszcz, który spadł z ramion Eliasza, i uderzył nim wody rzeki Jordan — a one się rozstały! Ta sama moc, która była w Eliaszu, teraz była w Elizeuszu — i to podwójnie! Od tej chwili był już prorokiem Elizeuszem.

Czego uczymy się z tej historii? Elizeusz pokazuje nam, że powinniśmy pragnąć rzeczy duchowych bardziej niż ziemskich. Nie prosił o jedzenie, pieniądze ani zabawki prosił o Ducha Bożego.

Bóg pragnie napełniać dziś dzieci i młodzież swoim Duchem Świętym, aby żyli w świętości, wierze i odwadze. Gdy najpierw szukamy Bożych rzeczy — Jego Królestwa i Sprawiedliwości — On zatroszczy się o wszystko inne.

Modlitwa:

„Panie, ja też pragnę tego, o co prosił Elizeusz — podwójnej porcji Twojego Ducha w moim życiu. Napełnij mnie swoją mocą, pomóż mi żyć w posłuszeństwie i używaj mnie dla swojej chwały. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach tę historię, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz uzdrawia wody Jerycha

Werset kluczowy: „Mieszkańcy miasta przyszli do Elizeusza i powiedzieli: Oto miasto jest dobre... lecz wody są złe, a ziemia nie rodzi. Wtedy on rzekł: Przynieście mi nową misę i wsypcie do niej soli... I powiedział: Tak mówi Pan: Uzdrawiam te wody, już nie będzie w nich ani śmierci, ani choroby.” — [2 Królewska 2:19–21](#)

Kochane dzieci, kontynuujmy naukę o proroku Elizeuszu... Kiedy Elizeusz otrzymał płaszcz i Ducha Eliasza, przyszedł do miasta Jerycha. Tam mieszkańcy powiedzieli mu: — To miasto jest dobre, ale wody są złe, a ziemia nie daje plonu. Wtedy Elizeusz poprosił o coś bardzo prostego: — Przynieście mi nową misę z solą. Wziął sól, poszedł do źródła wody, wsypał ją tam i powiedział: — ***Tak mówi Pan: Uzdrawiam te wody.***

I od tego dnia wody stały się czyste, zdrowe, a ziemia znów mogła wydawać owoce.

Te złe wody przedstawiają rzeczy, które są zepsute w naszym życiu: smutek, grzech, złość czy nieposłuszeństwo. Ale kiedy Jezus wchodzi do naszego serca, przynosi uzdrowienie i czystość. (Przeczytaj ten krótki fragment jeszcze raz i zapamiętaj go w swoim sercu).

Nowa misa i sól uczą nas, że Bóg pragnie, byśmy byli nowymi stworzeniami w Chrystusie — niosącymi Jego smak, radość i moc innym ludziom. Tak jak Elizeusz, ty również możesz być narzędziem błogosławieństwa tam, gdzie jesteś.

Modlitwa:

„Ukochany Panie, oczyść moje serce tak, jak oczyściłeś wody Jerycha. Uczyń mnie nowym dzieckiem (lub młodym człowiekiem), napełnionym Twoim Duchem, abym przynosił owoce miłości, posłuszeństwa i wiary. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach tę historię, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Szacunek dla Bożych rzeczy

Werset kluczowy: „Bojaźń Pana jest początkiem mądrości.” — Przypowieści Salomona 9:10

Pan w swoim Słowie zawsze nas uczy... Pewnego dnia Elizeusz szedł drogą do miasta Betel. W pewnym momencie wyszła grupa chłopców i zaczęła się z niego naśmiewać. Wołali na niego brzydkie rzeczy i wyśmiewali go, ponieważ był łysy.

Elizeusz zatrzymał się. Wiedział, że nie śmieją się tylko z niego, ale z Bożego sługi — a więc także z samego Boga. Wtedy zganił ich w Imieniu Pana, a sąd Boży spadł na tych nieuszanowanych młodych ludzi.

To wydarzenie pokazało wszystkim, że rzeczy należące do Boga są święte i że zawsze powinniśmy traktować je z czcią i szacunkiem.

Bóg chce, abyśmy nauczyli się mieć szacunek:

- Szacunek dla Jego Słowa.
- Szacunek dla modlitwy i kościoła.
- Szacunek dla naszych rodziców i nauczycieli.

Śmianie się z rzeczy świętych lub z tych, którzy służą Bogu, jest czymś bardzo poważnym. Ale kiedy okazujemy cześć temu, co należy do Boga, On cieszy się z nas i wylewa swoje błogosławieństwa na nasze życie.

Modlitwa:

„Panie, naucz mnie zawsze szanować Twoje Słowo, Twój Kościół i ludzi, których postawiłeś, by nas uczyli. Spraw, aby moje serce było pokorne i pełne czci. Pomóż mi oddawać Ci chwałę moimi słowami i czynami. Proszę w imieniu Twojego umiłowanego Syna, Jezusa. Amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach tę historię, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz i cud oliwy

Werset kluczowy: „Co masz w domu? A ona odpowiedziała: Twoja służebnica nie ma w domu nic, oprócz jednej miski oliwy.” — [2 Królewska 4:2](#)

Przygotuj swoje serce, aby posłuchać tej biblijnej historii... Pewna wdowa przyszła bardzo zmartwiona do proroka Elizeusza. Jej mąż zmarł, a wierzyciele chcieli zabrać jej synów jako niewolników, ponieważ nie mogła spłacić długu.

Elizeusz zapytał ją: — Co masz w swoim domu? A ona odpowiedziała: — Mam tylko trochę oliwy w jednej misce.

Wtedy Elizeusz powiedział jej, żeby poszła do sąsiadów i pożyczyła wiele pustych naczyń. Kiedy je przyniosła, zaczęła przelewać oliwę z tej jednej miski do innych naczyń. I stał się cud! Oliwa się nie skończyła, dopóki wszystkie naczynia nie były pełne.

Dzięki temu wdowa mogła sprzedać oliwę, spłacić swoje długi i spokojnie żyć ze swoimi synami.

Drogie dzieci, ta historia może wydawać się prosta, ale pokazuje, że Bóg ma moc pomnażać to, co wydaje się małe. Może czasem myślisz, że nie jesteś zbyt silny, mądry

lub że masz niewiele — ale jeśli oddasz to, co masz, w ręce Pana, On może uczynić z tego coś wielkiego.

Wdowa myślała, że nie ma nic, ale to odrobina oliwy wystarczyła, gdy zaufała Bogu. Tak samo twoja modlitwa, twoje posłuszeństwo i twoja wiara — nawet jeśli wydają się małe — mogą przynieść wielkie cuda.

Modlitwa:

„Ukochany Ojczy Niebieski, chcę dać Ci to, co mam, choćby było tego niewiele, bo wiem, że w Twoich rękach może stać się czymś wielkim. Panie, pomnóż moją wiarę, moją miłość i moje posłuszeństwo, aby moje życie było błogosławieństwem dla mojej rodziny i innych. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach tę historię, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz i syn Szunemitki

Werset kluczowy: „A gdy wszedł do środka, zamknął drzwi za sobą i za chłopcem, i modlił się do Pana... a chłopiec kichnął siedem razy i otworzył oczy.” — [2 Królewska 4:33, 35](#)

Szunem było miastem w ziemi należącej do plemienia Issachara, położonym na północy Izraela, niedaleko doliny Jizreel i góry Gilboa. Mieszkała tam pewna bardzo dobra i gościnna kobieta, która zawsze z radością przyjmowała proroka Elizeusza w swoim domu. Pewnego dnia Elizeusz chciał ją nagrodzić i powiedział, że będzie miała syna, chociaż wcześniej nie mogła mieć dzieci. I rzeczywiście — Bóg dał jej dziecko.

Minęły lata, a pewnego dnia chłopiec ciężko zachorował i zmarł. Matka, pełna wiary, natychmiast pobiegła po proroka Elizeusza. Gdy Elizeusz przybył, wszedł do pokoju, w którym leżał chłopiec, zamknął drzwi i modlił się do Pana. Potem położył się na dziecku — i stał się cud! Życie wróciło do chłopca... kichnął siedem razy i otworzył oczy!

Matka przyjęła swojego syna z ogromną radością i wdzięcznością za Bożą moc.

Z tej historii uczymy się, że Bóg zawsze nagradza wiarę i dobroć. Szunemitka nie oczekiwała niczego w zamian za swoją gościnność, ale Bóg pobłogosławił ją synem. A gdy przyszła próba, nie zwątpiła — pobiegła do Bożego człowieka.

Tak samo powinniśmy postępować i my: gdy mamy problem, idźmy prosto do Jezusa, Syna Bożego, który ma moc dawać życie i przynosić nadzieję. Nawet jeśli wszystko wydaje się niemożliwe, pamiętaj — to Bóg ma ostatnie słowo.

Modlitwa:

„Panie, chcę ufać Tobie tak, jak ufała Szunemitka. Pomóż mi wierzyć, że masz moc dawać życie, uzdrawiać i czynić cuda. Dziękuję, że zawsze słyszysz moją modlitwę. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach tę historię, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz i zatruta zupa

Werset kluczowy: „Wtedy powiedział: Przynieście mąki. I wsypał ją do garnka, po czym rzekł: Podajcie ludziom, niech jedzą. I nie było już nic złego w garnku.”— [2 Królewska 4:41](#)

Nauczyliśmy się już wiele z życia proroka Elizeusza, ale posłuchajcie — jest jeszcze więcej do odkrycia! Pewnego dnia w kraju zapanował głód. Elizeusz przebywał wtedy w Gilgal razem z uczniami proroków. Postanowili ugotować wielki garnek zupy, aby wszyscy mogli się posilić.

Jeden z młodych uczniów wyszedł na pole, żeby zebrać zioła, ale nie wiedząc o tym, przyniósł trującą roślinę i wrzucił ją do garnka. Kiedy zaczęli jeść, od razu poczuli, że coś jest nie tak, i zawołali: — Mężu Boży! W garnku jest śmierć! Zupa była zatruta i nie nadawała się do jedzenia.

Wtedy Elizeusz, ufając Panu, poprosił o trochę mąki. Wsypał ją do garnka i powiedział: — Podajcie ludziom, niech jedzą. I stał się cud — zupa stała się zdrowa i wszyscy mogli jeść bez obawy!

Ta historia uczy nas, że Bóg troszczy się o nas we wszystkim — nawet o to, co jemy. Pokazuje też, że to, co złe, może zostać przemienione w dobre, gdy oddamy to w ręce Boga.

W naszym życiu wróg czasem próbuje wrzucić do naszego serca coś złego: złość, smutek albo brzydkie słowa. Ale kiedy pozwolimy Jezusowi zamieszkać w naszym sercu, On oczyszcza wszystko, co złe, i zamienia to w coś dobrego i pięknego.

Modlitwa:

„Ukochany Ojciec Niebieski, dziękuję Ci, że troszczysz się o każdy szczegół mojego życia. Oczyszczyć moje serce ze wszystkiego, co złe, i napełnij je Twoją miłością i dobrocią. Spraw, aby moje życie było jak zdrowy pokarm, który daje siłę innym. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach tę historię, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz karmi stu ludzi

Werset kluczowy: „Będą jeść i jeszcze zostanie.” — [2 Królewska 4:43](#)

Pewnego dnia do proroka Elizeusza przyszedł człowiek i przyniósł mu w darze dwadzieścia chlebów jęczmiennych — pierwsze owoce swojej nowej żniwnej uprawy — oraz trochę świeżego ziarna. W tym czasie panował głód, a Elizeusz przebywał w Gilgal. Ten dar był wyrazem wdzięczności dla Boga. Elizeusz powiedział do swojego pomocnika: — Podaj to ludziom, niech jedzą.

Pomocnik był zdziwiony i odpowiedział: — Jak mam to rozdać stu ludziom? Przecież to za mało! Ale Elizeusz rzekł: — Tak mówi Pan: „Będą jeść i jeszcze zostanie.”

I tak się stało — wszyscy jedli do syta, a jedzenia jeszcze zostało, bo kiedy Bóg błogosławi, to nawet mała ilość staje się wystarczająca dla wielu.

Drogie dziecko, czasem myślimy, że to, co mamy, jest bardzo małe — nasz czas, nasze zdolności, nasza siła. Ale w rękach Boga nawet odrobina może się pomnożyć i stać się błogosławieństwem dla innych.

Nigdy nie myśl, że to, co możesz dać Bogu, jest zbyt małe. Bóg cieszy się, gdy dajemy z miłością, a On sam sprawia, że to rośnie i przynosi owoce. Zawsze pamiętaj tę lekcję: „Nigdy nie myśl, że to, co możesz dać Bogu, jest zbyt małe.”

Modlitwa:

„Panie, chcę dać Ci to, co mam, nawet jeśli to niewiele, bo wiem, że Ty potrafisz to pomnożyć. Spraw, aby moje życie było błogosławieństwem dla wielu ludzi. Dziękuję Ci, że zawsze dasz więcej, niż potrzebujemy. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach tę historię, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Naaman zostaje uzdrowiony z trądu

Werset kluczowy: „Zszedł więc i zanurzył się siedem razy w Jordanie, zgodnie ze słowem męża Bożego; i jego ciało stało się znów jak ciało małego dziecka — i został oczyszczony.” — [2 Królewska 5:14](#)

Porozmawiajmy dziś o kimś, kto pokonał swoją pychę i posłuchał Boga, choć nie był Izraelitą... Naaman był potężnym dowódcą armii syryjskiej. Miał sławę, bogactwo i wielu żołnierzy pod sobą. Ale miał też wielki problem — był chory na trąd.

Pewna młoda Izraelitka, która pracowała w jego domu, powiedziała, że w Izraelu jest prorok, który może mu pomóc. Naaman wyruszył więc do proroka Elizeusza, by zostać uzdrowionym.

Jednak Elizeusz nie wyszedł, by go przywitać — wysłał tylko swojego sługę z prostym poleceniem: — Idź i obmyj się siedem razy w rzece Jordan, a będziesz czysty.

Naaman bardzo się rozgniewał! Myślał, że prorok zrobi coś niezwykłego, i uważał, że rzeki w jego kraju, w Damaszku, są lepsze niż wody Izraela. Wtedy jego słudzy powiedzieli mu mądrze: — Gdyby prorok kazał ci zrobić coś trudnego, zrobiłbyś to, prawda? A więc tym bardziej powinieneś spróbować tej prostej rzeczy: „Obmyj się siedem razy w Jordanie, a będziesz czysty.”

Naaman w końcu posłuchał. Zanurzył się raz, drugi, trzeci... aż siedem razy. I gdy wyszedł z wody — jego skóra była czysta jak u dziecka!

Wrócił do Elizeusza pełen wdzięczności i wyznał, że tylko Bóg Izraela jest prawdziwym Bogiem.

Ta historia uczy nas, że Bóg pragnie od nas posłuszeństwa — nawet w małych i prostych rzeczach. Czytanie Biblii, modlitwa, słuchanie rodziców, dzielenie się z innymi — to mogą być zwykłe rzeczy, ale kiedy robimy je z wiarą, Bóg działa w naszym życiu cuda.

Modlitwa:

„Panie, pomóż mi być posłusznym Twojemu Słowu, nawet jeśli nie zawsze je do końca rozumiem. Daj mi serce proste i pokorne jak u dziecka oraz oczyść moje życie swoim Duchem. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach tę historię, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Kara Gehaziego

Werset kluczowy: „Czy to był czas, by brać srebro i ubrania?... Dlatego trąd Naamana przylgnie do ciebie i do twojego potomstwa na zawsze.” — [2 Królewska 5:26–27](#)

Posłuchaj, mój mały przyjacielu, to jest dalszy ciąg poprzedniej historii... Po tym, jak Naaman został uzdrowiony, chciał podarować prorokowi Elizeuszowi prezenty w podziękowaniu. Ale Elizeusz niczego nie przyjął, ponieważ wiedział, że cud był darem od Boga i nie można go kupić.

Jednak Gehazi, sługa Elizeusza, pomyślał inaczej. Pobiegł za Naamanem i skłamał, mówiąc, że Elizeusz wysłał go po ubrania i pieniądze. Naaman, wdzięczny za uzdrowienie, dał mu to, o co prosił.

Kiedy Gehazi wrócił, Elizeusz zapytał go, gdzie był. Gehazi znów skłamał. Wtedy Elizeusz, który znał prawdę dzięki Duchowi Bożemu, powiedział: — Za twoją chciwość i kłamstwo trąd Naamana przylgnie do ciebie na zawsze. I rzeczywiście — Gehazi wyszedł od proroka pokryty trądem, z białą jak śnieg skórą.

Ta historia uczy nas, że chciwość i kłamstwo zawsze przynoszą złe skutki. Bóg chce, abyśmy byli uczciwi, wdzięczni i posłuszni. To, co On nam daje, powinniśmy przyjmować z pokorą, nie próbując oszukiwać ani brać tego, co do nas nie należy. Zawsze pamiętaj tę lekcję: *Pan raduje się szczerym i czystym sercem.*

Modlitwa:

„Panie, uwolnij mnie od kłamstwa i chciwości. Spraw, aby moje serce było uczciwe i wdzięczne. Pomóż mi być posłusznym i ufać, że Ty dajesz mi wszystko, czego potrzebuję. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach to rozważanie, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz i siekiera, która wypłynęła na wodę

Kluczowy werset: „I rzekł mąż Boży: Gdzie upadła? A gdy mu pokazał miejsce, odciął kawałek drewna, wrzucił tam i sprawił, że żelazo wypłynęło.” — [2 Królewska 6:6](#)

Mój drogi przyjacielu, posłuchaj uważnie tej historii z życia proroka Elizeusza... Pewnego razu synowie proroków powiedzieli Elizeuszowi, że miejsce, w którym mieszkali, jest zbyt małe. Postanowili więc zbudować większy dom nad rzeką Jordan. Zabrali się do ścinania drzew, ale w czasie pracy jednemu z nich wypadła siekiera — żelazna część wpadła do wody!

Młody człowiek bardzo się zmartwił, bo siekiera była pożyczona. Pobiegł więc do Elizeusza i opowiedział mu, co się stało. Prorok zapytał, gdzie dokładnie upadła. Następnie odciął kawałek drewna, wrzucił go do wody i — cud! — żelazo wypłynęło na powierzchnię.

Młodzieniec odzyskał siekierę, a wszyscy nauczyli się, że Bóg troszczy się nawet o najmniejsze problemy w naszym życiu.

Kochane dziecko, Bóg nie tylko dokonuje wielkich cudów — On troszczy się też o drobiazgi, które nas martwią. Pan jest miłością. Tak jak sprawił, że żelazo wypłynęło, tak samo może pomóc ci w twoich zadaniach, w szkole, w domu, w tym, co wydaje się niemożliwe albo nieważne.

Nigdy o tym nie zapominaj: „*Możemy ufać, że Pan zawsze się o nas troszczy.*”

Modlitwa:

„Panie, dziękuję Ci, że troszczysz się o mnie w wielkich i w małych rzeczach. Pomóż mi ufać Tobie w każdym szczególe mojego życia, wiedząc, że jesteś potężny i że mnie kochasz. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach to rozważanie, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz i ślepi żołnierze

Kluczowy werset: „I modlił się Elizeusz tymi słowy: Panie, proszę Cię, otwórz im oczy, aby widzieli. I Pan otworzył im oczy, i zobaczyli, że znajdowali się w środku Samarii.” — [2 Królewska 6:20](#)

Mój drogi przyjacielu, posłuchaj tej historii o Bożej mocy i ochronie... Król Syrii prowadził wojnę przeciwko Izraelowi i wysyłał swoje wojska, by ich zaatakować. Ale za każdym razem prorok Elizeusz wiedział wcześniej, co planuje wróg — ponieważ Bóg mu to objawiał.

Kiedy król Syrii dowiedział się, że to Elizeusz zdradza jego tajemnice, bardzo się rozgniewał i wysłał żołnierzy, by go pojmali. Pewnego ranka sługa Elizeusza zobaczył, że cała ich okolica jest otoczona przez wrogie wojska. Bardzo się przestraszył!

Lecz Elizeusz powiedział do niego: — *„Nie bój się, bo więcej jest tych, którzy są z nami, niż tych, którzy są z nimi.”*

Elizeusz pomodlił się, a Bóg otworzył oczy młodemu sługowi — i zobaczył góry pełne koni i ognistych rydwanów otaczających Elizeusza!

Potem prorok znów się pomodlił, i żołnierze wroga zostali oślepieni. Elizeusz zaprowadził ich do Samarii, gdzie Bóg otworzył im oczy. Ale zamiast kazać ich ukarać, Elizeusz poprosił, by nakarmiono ich i odesłano w pokoju do domu.

Z tej historii uczymy się, że Pan zawsze chroni tych, którzy Mu ufają, nawet gdy wydaje się, że jesteśmy otoczeni problemami. Uczymy się też przebaczenia i miłości wobec innych — nawet wobec tych, którzy nas skrzywdzili.

Kiedy okazujemy dobroć, pokazujemy, że jesteśmy dziećmi prawdziwego Boga.

Modlitwa:

„Panie, dziękuję Ci, że zawsze jesteś przy mnie, nawet gdy Cię nie widzę. Otwórz moje oczy, abym mógł zobaczyć Twoją moc i miłość. Naucz mnie przebaczać i być dobrym dla innych, tak jak Ty jesteś dobry dla mnie. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach to rozważanie, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz i obfitość w Samarii

Kluczowy werset: „Jutro o tej porze sea najczystszej mąki będzie kosztować jeden sykl, a dwa seahy jęczmienia również jeden sykl — u bramy Samarii.” — [2 Królewska 7:1](#)

Posłuchaj tej niezwykłej historii... Miasto Samaria było otoczone przez armię syryjską. Nikt nie mógł wejść ani wyjść, a jedzenie całkowicie się skończyło. Ludzie byli głodni, przestraszeni i bardzo zrozpaczeni.

Wtedy prorok Elizeusz przemówił z wiarą i powiedział: — *Jutro o tej samej porze będzie w Samarii tyle jedzenia, że będzie bardzo tanie.*

Wielu nie uwierzyło, ale Bóg miał swój plan. Tej samej nocy Pan sprawił, że syryjska armia usłyszała odgłosy wielkiego wojska. Przestraszeni myśleli, że Izrael sprowadził na pomoc inne narody — więc uciekli, zostawiając wszystko: jedzenie, namioty, złoto i ubrania.

Czterej trędowaci, którzy byli poza miastem, powiedzieli sobie: „Co tu robimy, czekając na śmierć? Jeśli wejdziemy do miasta, tam też zginiemy z głodu. Jeśli zostaniemy tutaj, również umrzemy. Pójdźmy więc do obozu Syryjczyków — może darują nam życie. A jeśli nas zabiją, i tak byśmy umarli.” Gdy przyszli do obozu po zmroku, zastali go pustym. Szybko pobiegli powiedzieć o tym wszystkim ludziom. I tak spełniło się słowo, które wypowiedział Elizeusz: Bóg dał obfitość w chwili, gdy wydawało się to niemożliwe!

Mój mały przyjacielu, czasem sytuacje wyglądają bardzo trudne, ale Bóg nigdy nie przestaje troszczyć się o swój lud. On dotrzymuje obietnic, nawet gdy nie widzimy drogi rozwiązania. Powinniśmy zawsze Mu wierzyć, bo Jego Słowo jest prawdą.

Kiedy ufasz Bogu, nawet jeśli wszystko wydaje się niemożliwe, On może uczynić cud również dla ciebie.

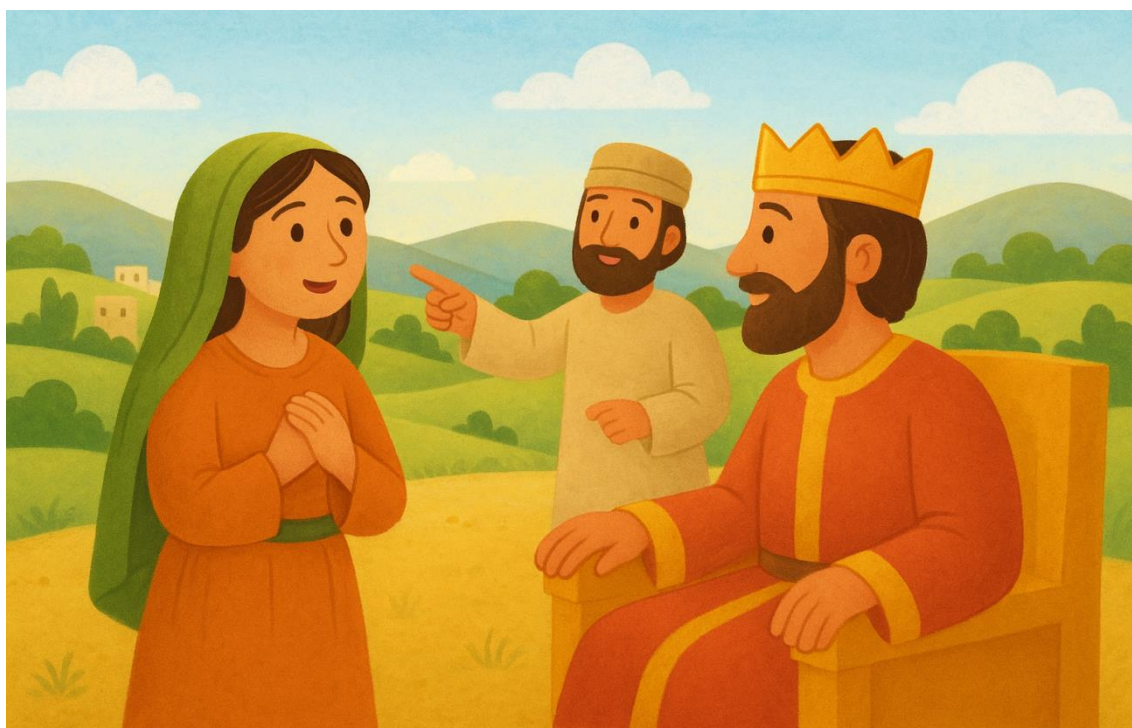
Modlitwa:

„Panie, dziękuję Ci, że zawsze dotrzymujesz swoich obietnic. Gdy sytuacja wydaje się niemożliwa, pomóż mi ufać Tobie i czekać na Twoją moc. Dziękuję, że jesteś wierny i zawsze troszczysz się o nas. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach to rozważanie, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz i wynagrodzona Szunemitka

Kluczowy werset: „Król rozmawiał z tą kobietą, a ona opowiedziała mu wszystko. Wtedy król wyznaczył dla niej urzędnika i powiedział: ‘Oddaj jej wszystko, co do niej należy, oraz cały plon z jej ziemi od dnia, w którym opuściła kraj, aż do teraz.’” — [2 Królewska 8:6](#)

Czy pamiętasz tę Szunemitkę, której syn został przywrócony do życia przez proroka Elizeusza? Stało się tak, że Elizeusz — z polecenia Pana — ostrzegł tę kobietę, że w kraju będzie głód przez siedem lat. Powiedział jej, aby wyjechała ze swoją rodziną w inne miejsce. Kobieta posłuchała i wyjechała na siedem lat.

Kiedy minął czas głodu i wróciła do swojej ojczyzny, odkryła, że inni ludzie mieszkają w jej domu i zajmują jej ziemię. Co mogła zrobić? Poszła do króla, aby prosić o sprawiedliwość.

W tym samym czasie Bóg cudownie wszystko przygotował: sługa proroka opowiadał królowi o wszystkich cudach, których dokonał Elizeusz — również o tym, jak syn tej kobiety został wskrzeszony.

Król był zdumiony i kazał przyprowadzić Szunemitkę. Gdy ona opowiedziała swoją historię, król nakazał zwrócić jej całą własność oraz wszystkie plony z jej ziemi za wszystkie lata, w których była poza domem.

Bóg cały czas się o nią troszczył, a teraz zwrócił jej o wiele więcej, niż straciła.

Mój drogi przyjacielu, Bóg nigdy nie zapomina o tych, którzy Mu ufają. Czasem wydaje się, że coś tracimy, gdy jesteśmy posłuszni Panu — ale On zawsze nagradza wiarę i posłuszeństwo. Czasem trzeba poczekać, ale Boża wierność nigdy nie zawodzi. Pan troszczy się o swoich i potrafi oddać z obfitością to, co oddaliśmy Mu z miłością.

Modlitwa:

„Panie, dziękuję Ci, że zawsze troszczysz się o mnie. Pomóż mi być posłusznym i ufać Tobie, nawet gdy nie wszystko rozumiem. Wiem, że jesteś wierny i zawsze spełniasz swoje obietnice. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach to rozważanie, gdy kolorujesz scenę biblijną.

Elizeusz i Chazael — Bóg Wypełnia Swój Plan

Werset Kluczowy: „Znam wszystko, co jest w twoim sercu.” — [2 Królewska 8:12](#)

Pewnego dnia prorok Elizeusz udał się do miasta Damaszek. Mieszkał tam Ben-Hadad, król Syrii, który był ciężko chory. Słyszał on o cudach, jakie Bóg czynił przez Elizeusza, więc wysłał swojego sługę, Chazaela, z prezentami, aby zapytał proroka, czy wyzdrowieje.

Kiedy Chazael przyszedł do Elizeusza, prorok uważnie na niego spojrzał... i zaczął płakać. Zaskoczony Chazael zapytał, dlaczego tak robi. Elizeusz odpowiedział: — **„Bo wiem, jak wiele zła wyrządzisz Izraelowi... i wiem też, że zostaniesz królem Syrii.”**

Elizeusz wiedział to wszystko, ponieważ Bóg mu to objawił. Chociaż Chazael wydawał się w tej chwili skromny i pokorny, jego serce później napęłni się pychą i przemocą, kiedy zdobędzie tron. I tak dokładnie stało się później — wszystko wypełniło się tak, jak powiedział Bóg. Dzięki temu widzimy, że Pan zna ludzkie serca i zawsze realizuje swój plan, nawet gdy sytuacja wydaje się trudna lub niezrozumiała.

Zapamiętaj, kochane dziecko: czasem ludzie wyglądają na dobrych z zewnątrz, ale Bóg patrzy głębiej. On widzi nasze myśli, zamiary i to, co naprawdę nosimy w sercu. Dlatego powinniśmy prosić Pana, aby oczyszczał nasze wnętrza i pomagał nam robić to, co jest dobre i właściwe.

Życie proroka Elizeusza uczy nas, że możemy ufać Bożej mądrości. Bóg widzi to, czego my nie widzimy. Nawet jeśli coś wydaje się niezrozumiałe, On ma doskonały plan i zawsze działa dla dobra tych, którzy Go kochają.

Modlitwa:

„Drogi Panie, dziękuję Ci, że znasz moje serce i moje myśli. Pomóż mi być szczerym, pokornym i posłusznym. Naucz mnie ufać Twoim planom, nawet kiedy ich nie rozumiem. Chcę Ci służyć z radością i zawsze robić to, co Tobie się podoba. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach to, czego nauczyłeś się w tym rozważaniu, kolorując scenę biblijną.

Elizeusz i Strzały Wiary

Kluczowy Werset: „I rzekł: Weź strzały... Uderz nimi o ziemię. Uderzył więc trzy razy i przestał.” — [2 Księga Królewska 13:18](#)

Dotarliśmy do biblijnego wydarzenia, w którym prorok Elizeusz był już bardzo chory, a wszyscy wiedzieli, że jego czas na ziemi dobiega końca. Mimo to król Joasz z Izraela przyszedł go odwiedzić. Król bardzo się zasmucił i płakał, widząc Elizeusza tak słabego, bo wiedział, że prorok był wielkim sługą Boga i że wiele razy dzięki jego modlitwom Pan pomagał Izraelowi.

Ale nawet w takiej chorobie Elizeusz dał królowi ostatnią, bardzo ważną lekcję. Poprosił go, aby wziął łuk i kilka strzał. Król posłuchał. Elizeusz powiedział: — „Otwórz okno na wschód.”

Król otworzył. Wtedy Elizeusz położył swoje ręce na rękach króla i powiedział: — „Wypuść strzałę.” Król zrobił to, a Elizeusz wyjaśnił: — „To strzała zwycięstwa Pana, zwycięstwa nad Syrią.”

Potem prorok polecił królowi, aby wziął pozostałe strzały i uderzył nimi o ziemię. Król znów posłuchał — uderzył trzy razy i przestał. Wtedy Elizeusz powiedział: — „Powinieneś być uderzyć pięć albo sześć razy! Wtedy całkowicie pokonałbyś swoich wrogów. Teraz pokonasz ich tylko kilka razy.”

Elizeusz chciał nauczyć króla wiary i wytrwałości — że gdy Bóg każe coś zrobić, trzeba to robić z całego serca, nie zatrzymując się w połowie.

Drogie dzieci, często robimy różne rzeczy tylko dlatego, że trzeba — ale nie wkładamy w nie całego serca. A Bóg chce, abyśmy wszystko robili z wiarą, z zapałem i z miłością.

Kiedy się modlimy, uczymy, pomagamy innym albo służymy Bogu — róbmy to z radością i zaufaniem!

Elizeusz pokazuje nam, że prawdziwa wiara nie zatrzymuje się w pół kroku. Bóg pragnie, abyśmy wierzyli i byli posłuszni aż do końca, bo On zawsze dotrzymuje swoich obietnic.

Modlitwa:

„Ukochany Panie, dziękuję Ci, że uczysz mnie być posłusznym całym sercem. Pomnóż moją wiarę, aby nigdy się nie poddawał. Pomóż mi wszystko robić z radością, miłością i zaufaniem do Ciebie. Chcę wierzyć i być posłuszny tak, jak uczysz mnie w Twoim Słowie. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz zrób w myślach powtórkę z dzisiejszego rozważania, kolorując scenę biblijną.

Elizeusz – prorok, który dawał życie nawet po swojej śmierci

Werset Kluczowy: „A kiedy tylko zmarły dotknął kości Elizeusza, ożył i stanął na nogach.” — [2 Księga Królewska 13:21](#)

Po wielu latach służby dla Boga, Elizeusz – wielki prorok, przez którego Pan uczynił tyle cudów – zachorował i umarł. Lud Izraela pochował go z wielkim smutkiem, bo wiedzieli, że był wiernym i posłusznym sługą Boga.

Po pewnym czasie wydarzyło się coś niezwykłego... Pewnego dnia kilku mężczyzn chowało zmarłego w miejscu, które znajdowało się niedaleko grobu, gdzie leżały kości Elizeusza. Nagle zobaczyli nadciągającą uzbrojoną bandę wrogów. Przestraszyli się, więc szybko wrzucili ciało zmarłego do grobu proroka.

I wtedy stało się coś zadziwiającego – tak, cud! Kiedy ciało dotknęło kości Elizeusza, zmarły ożył, wstał i stanął na nogach!

Moc Boga nadal działała poprzez Jego sługę, który przez całe życie był wierny. Jakby Pan mówił jeszcze raz: „*Moja moc nigdy się nie kończy, gdy Moi dzieci mi służą.*”

Ten cud uczy nas, że Boża moc nie ma żadnych granic. Bóg może działać zawsze, wszędzie i w taki sposób, jaki sam wybierze.

Elizeusz był wierny Bogu przez całe swoje życie, a nawet po jego śmierci Pan objawił swoją chwałę poprzez niego. Tak samo i my — kiedy służymy Bogu z miłością i posłuszeństwem, nasze życie pozostawia dobre ślady, które mogą błogosławić innych nawet wtedy, gdy nas już nie będzie.

Drogie dzieci, pamiętajcie: Bóg może użyć waszego życia, aby przynosić innym nadzieję, radość i wiarę. Najważniejsze jest, aby codziennie być blisko Niego.

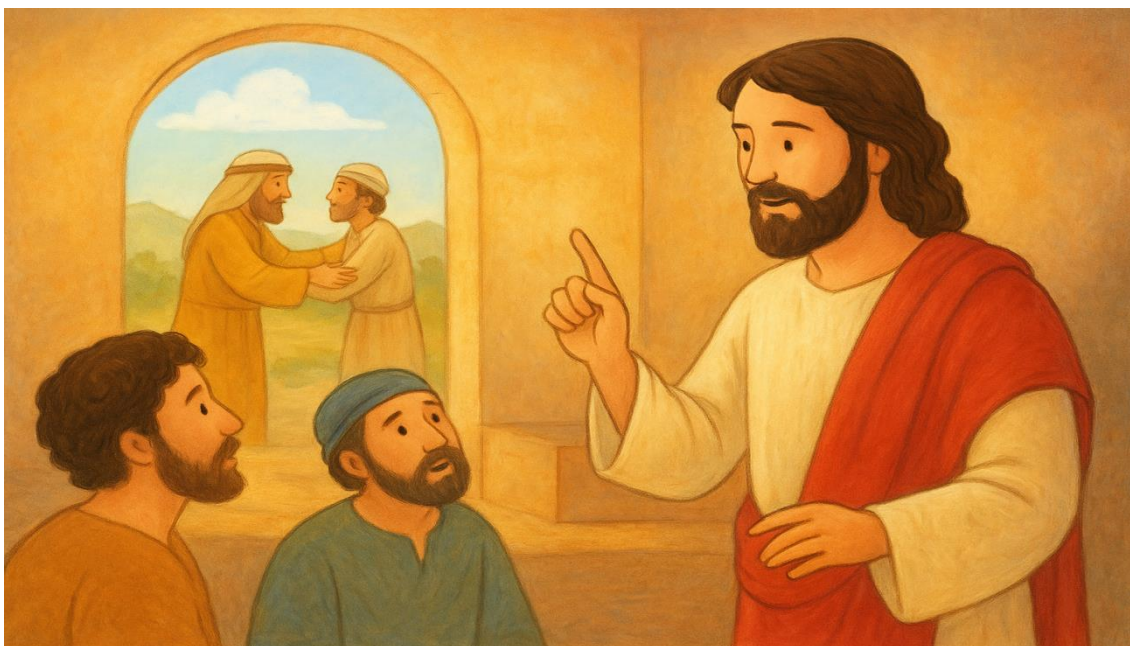
Modlitwa:

„Panie, dziękuję Ci, że Twoja moc nigdy się nie kończy. Pomóż mi służyć Ci całym sercem, tak jak robił to Elizeusz. Niech moje życie będzie błogosławieństwem dla innych i niech zawsze pokazuje Twoją miłość i Twoją moc. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz przypomnij sobie w myślach dzisiejszy devocionario, podczas gdy kolorujesz scenę biblijną.

„Elizeusz i Boża łaska dla wszystkich”

Werset kluczowy: „W Izraelu było wielu trędowatych za czasów proroka Elizeusza, lecz żaden z nich nie został oczyszczony — tylko Naaman Syryjczyk.” — [Łukasza 4:27](#)

Przenieśmy się teraz do czasów naszego Pana Jezusa... Pewnego dnia Jezus był w synagodze w Nazarecie, miejscu, w którym dorastał. Wszyscy chcieli Go słuchać, ale niektórzy myśleli, że będzie czynił cuda tylko dla swojego ludu, Izraela. Wtedy Jezus przypomniał im coś bardzo ważnego: za czasów proroka Elizeusza było w Izraelu wielu trędowatych, ale Bóg nie uzdrowił żadnego z nich — tylko Naamana, człowieka z obcego kraju, Syrii.

Pan Jezus chciał nauczyć ich, że Boża miłość i zbawienie nie są tylko dla wybranych, ale dla wszystkich, którzy wierzą. Tak jak Naaman, który nie był Izraelitą, został uzdrowiony dzięki swojej wierze i posłuszeństwu, tak każdy, kto uwierzy w Jezusa, może otrzymać błogosławieństwo i nowe życie, które On daje.

Jezus uczy nas, że Boża miłość nie ma granic. Nasz Ojciec Niebieski patrzy na serce człowieka, a nie na to, skąd pochodzi albo kim jest.

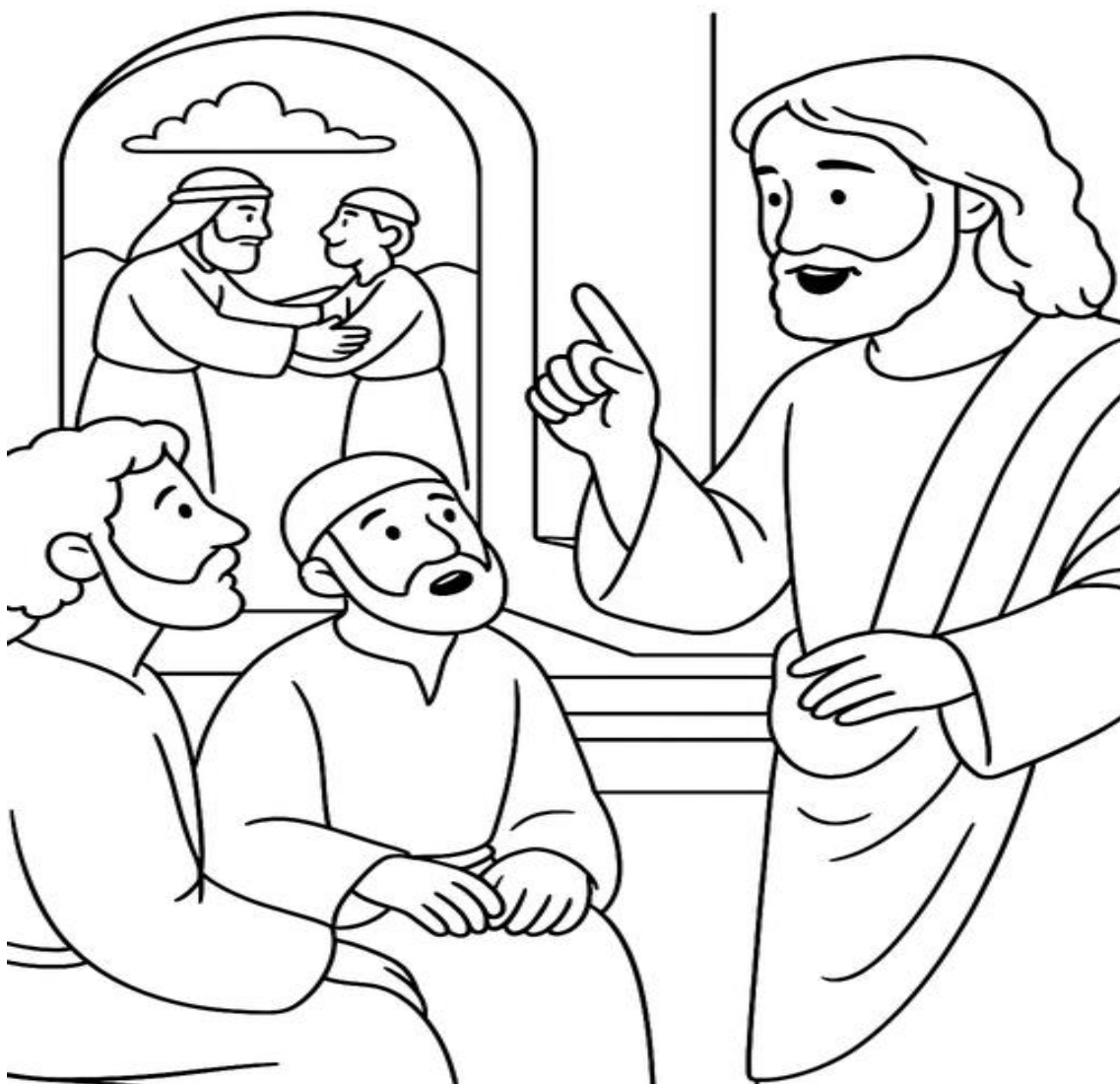
Czasem dzieci (a także dorośli) mogą myśleć, że Bóg kocha jednych bardziej niż innych, albo że pomaga tylko niektórym osobom. Ale Jezus pokazuje nam, że Bóg kocha wszystkich tak samo. Tak jak Naaman został uzdrowiony, gdy posłuchał proroka Elizeusza, tak i my możemy otrzymywać Boże błogosławieństwa, gdy słuchamy Jego głosu i Mu ufamy.

Musimy uczyć się kochać wszystkich ludzi, nie robiąc różnic. W szkole, w domu czy w kościele możemy być jak Elizeusz i Jezus — pokazując Bożą miłość każdemu, kogo spotkamy.

Modlitwa:

„Panie, dziękuję Ci, że Twoja miłość jest dla wszystkich, bez względu na to, skąd pochodzimy i kim jesteśmy. Pomóż mi mieć posłuszne serce, tak jak Naaman, i dzielić się Twoją miłością z innymi. Dziękuję, że jesteś tym samym Bogiem, który działał w czasach Elizeusza i że dziś nadal czynisz cuda w życiu tych, którzy wierzą. W imieniu Jezusa, amen.”

Teraz zrób w myślach krótkie powtórzenie dzisiejszego rozważania, kolorując biblijną scenę.

Lekcje z życia proroka Elizeusza

Prorok Elizeusz był człowiekiem wybranym przez Boga, aby kontynuować dzieło wielkiego proroka Eliasza. Od chwili, gdy zostawił swój pług, aby odpowiedzieć na Boże powołanie, jego życie stało się żywą lekcją posłuszeństwa, wiary i współczucia.

W czasie swojej służby Elizeusz pokazywał, że moc Boża nie jest tylko dla wielkich królów czy armii, lecz także dla zwykłych ludzi: dla wdowy, smutnej mamy, grupy młodych proroków, a nawet dla cudzoziemca, jak Naaman.

Zobaczmy, czego możemy nauczyć się z jego życia:

1. Bóg powołuje tych, którzy są gotowi

Kiedy Eliasz spotkał Elizeusza orzącego pole, ten nie wahał się ani chwili. Zostawił wszystko i poszedł za Bożym głosem ([1 Królów 19:19–21](#)).

Lekcja: Bóg nadal powołuje tych, którzy Go słuchają. Nieważne, ile mamy lat — jeśli nasze serce jest otwarte, Bóg może użyć nas do wielkich rzeczy.

2. Bóg troszczy się o tych, którzy Mu ufają

Elizeusz pomógł zadłużonej wdowie, a olej w jej naczyniu nigdy się nie skończył ([2 Królów 4:1–7](#)).

Lekcja: Kiedy ufamy Bogu, On zawsze zapewnia to, czego potrzebujemy — czasem w sposób cudowny.

3. Bóg może dać nowe życie

Elizeusz modlił się o syna Szunemitki, a chłopiec wrócił do życia ([2 Królów 4:32–37](#)).

Lekcja: Nasz Bóg ma moc nawet nad śmiercią. On przynosi nadzieję tam, gdzie wydaje się, że jej nie ma.

4. Bóg troszczy się o swoich

Elizeusz oczyścił zatrutą potrawę i rozmnożył chleb ([2 Królów 4:38–44](#)).

Lekcja: Bóg czuwa nad swoimi dziećmi i pomnaża to, co małe, gdy oddajemy Mu serce i posłuszeństwo.

5. Bóg troszczy się także o drobiazgi

Elizeusz sprawił, że zgubiona siekiera wypłynęła na wodę ([2 Królów 6:1–7](#)).

Lekcja: Dla Boga nic nie jest zbyt małe. On troszczy się nawet o drobne szczegóły naszego życia.

6. Bóg chroni tych, którzy Mu ufają

Gdy wrogowie otoczyli miasto, Elizeusz modlił się, a jego sługa zobaczył wozy i konie ognia, które ich chroniły ([2 Królów 6:15–17](#)).

Lekcja: Nawet jeśli ich nie widzimy, aniołowie Pana otaczają tych, którzy się Go boją.

7. Bóg daje obfitość, kiedy jest wiara

Czterech trędowatych zostało użytych przez Boga, aby przynieść pożywienie głodującej Samarii ([2 Królów 7](#)).

Lekcja: Bóg może użyć nawet najbardziej zapomnianych, aby pobłogosławić wielu.

8. Bóg nagradza wierność

Elizeusz pomógł Szunemitce odzyskać jej ziemię ([2 Królów 8:1–6](#)).

Lekcja: Gdy służymy Bogu szczerze, On troszczy się o nas i o nasze rodziny.

9. Bóg daje mądrość do prowadzenia innych

Nawet chory Elizeusz nauczał króla Joasza, aby ufał Bożemu zwycięstwu ([2 Królów 13:14–19](#)).

Lekcja: Nawet w słabości możemy być przykładem wiary dla innych.

10. Boża moc nigdy nie umiera

Po śmierci Elizeusza jego kości przywróciły życie zmarłemu człowiekowi ([2 Królów 13:21](#)).

Lekcja: Boża moc wykracza poza samo życie; kiedy żyjemy wiernie, Boże dzieło trwa dalej poprzez nasz przykład.

A w czasach Jezusa...

Pan Jezus wspomniał o Elizeuszu jako przykładzie tego, że Boża łaska dociera do wszystkich, nawet do tych, którzy są daleko ([Łukasza 4:27](#)).

Lekcja: Bóg kocha wszystkich jednakowo. Jego miłosierdzie nie ma granic, a Jezus przyszedł, aby otworzyć drogę zbawienia dla wszystkich narodów.

Modlitwa:

„Panie, dziękujemy Ci, że pokazujesz nam swoją moc i swoją miłość poprzez życie proroka Elizeusza. Pomóż nam mieć posłuszne serce, pełne wiary i gotowe do służenia Tobie. Spraw, abyśmy każdego dnia uczyli się bardziej Tobie ufać, wiedząc, że Twoja moc nigdy się nie kończy. W imieniu Jezusa modlimy się. Amén.”